

forskellige Partier her i Salen. Dog har jo det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) udtalt en noget anden Opfattelse af Forholdene, end Partiets Ordfører har angivet. Det ærede Medlem har ment, at hvis Undersøgelsen mod de morfinitiske Læger, naar den er fuldført, godtgør, at Anklagen var rigtig, maa Etatsraad Hoff afskediges. Altsaa, nu skulde Etatsraad Hoff ansættes, og derefter skulde han, hvis Undersøgelsens Resultat gik ham imod, afskediges. Men det dog ikke vilde være klogere og værdigere at lade Undersøgelsen foregaa, før Ansættelsen skete, naar man kan udtale den Formodning, at Undersøgelsen bagefter kan føre til Afskedigelse? I hvert Fald forekommer det mig, at dette Ting maatte kunne forlange at faa Sagen oplyst — saa oplyst, som den ligger for Justitsministeren —, inden det binder sig i denne Sag. Den højtærede Justitsminister har sagt, at den Erklæring, som Sundhedsstyrelsen har afgivet angaaende Anklagerne, og hvad der hidtil er fremført af Etatsraad Hoff i denne Sag, vil blive omdelt til Medlemmerne. Det var den 10. Januar, altsaa for 8 Dage siden, at vi i Finansudvalget stillede Anmodning om at faa dette Aktstykke. Den 11. Januar svarede den højtærede Justitsminister, at saa snart det kunde undværes i Ministeriet, skulde det komme. Jeg synes, den højtærede Minister kunde været betænkt paa at lade dette Aktstykke foreligge for Finansudvalget, inden denne Debat fandt Sted, saa at det nu, da man er skreden til Offentliggørelse af andre Dokumenter, havde kunnet foreligge trykt her i Dag sammen med de andre Aktstykker.

Et æret Medlem har villet spaa, at den højtærede Justitsminister faldt paa denne Sag. Jeg maa sige, at saa optimistisk er jeg ikke. Den højtærede Justitsminister har ved sin Fremgangsmaade overrumplet og bundet sit Parti, og at man nu følger ham til Ende i denne Sag, er der sikkert intet at rette ved. Den højtærede Justitsminister maa saa sejle videre i sin Gerning med den Tillid, den politiske og personlige Tillid, som han kan uddrage af de Forhandlinger, som have fundet Sted her og udenfor denne Sal. Jeg føler mig derimod overbevist om, at naar den højtærede Justitsminister en Gang gaar — for en Gang gaar han, hvad enten han kommer til at gaa alene eller sammen med dette Ministerium, thi ogsaa dette Ministerium skal jo en Gang

—, at naar den højtærede Justitsminister forlader den Plads, han nu indehaver, træder han ogsaa med det samme ud af det offentlige Liv. Den Tillid, tror jeg, han har høstet gennem sin Optræden i denne Sag.

Sabroe: Jeg skal efter den højtærede Formands Anmodning til mig ikke komme nærmere ind paa Forholdene paa Bøgildgaard. Der vil, antager jeg, senere her i Salen blive Anledning for mig til at gøre udførligere Rede for de Forhold, der have givet Anledning til Klage over denne Børneopdragelsesanstalt. Jeg maa maaske dog have Lov til at sige til det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), at naar han her i Salen søgte at give det Udseende af, at en Artikel i „Børnesagens Tidende“ af Forstander Bech paa Flakkebjerg var vendt mod mig, er det ganske urigtigt. Denne Artikel var vendt mod Fængselsvæsenets Mænd, som have fremsat meget kritiske Bemærkninger om Opdragelsesarbejdet, idet det har vist sig, at et meget stort Procentantal af Børnene fra vore Opdragelsesanstalter kommer ind i Fængslerne. Og jeg kan oplyse det ærede Medlem om — han ved det maaske i Forvejen, men jeg skal samtidig oplyse det høje Tings Medlemmer derom —, at i næste Nummer af „Børnesagens Tidende“ kommer der en Artikel af Forstander Bech paa Flakkebjerg mod Overinspektør Brun, og af denne Artikel ville det ærede Medlem og andre kunne faa at vide, hvorfra det væsentligste af den Uro, der findes paa enkelte af vore Opdragelsesanstalter, stammer. Forstander Bech og jeg ere neppe væsensueneige. Vi ere i hvert Fald bleve enige nok om, at det Regimente, der har været paa enkelte Børneanstalter, har været Kimen til eller afsat Spiren til meget af den Uro, der har været.

De Oplysninger, det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) har givet om den Afstraffelsesmetode, der er anvendt paa Horsens Tugthus, ere i det væsentligste bleve godkendte af den højtærede Justitsminister. Det forekommer mig, at disse Oplysninger, sammenholdte med Justitsministerens Meddelelse, burde være i Stand til at vække den allerstørste Uro blandt Tingets Medlemmer. Ja, ikke alene det, men denne store vigtige Sag burde vække den allerstørste Uro i Pressen. Her er virkelig for Alvor Tale om en Affære. Det er jo nemlig et meget vigtigt Spørgsmaal, hvorledes Samfundet behandler For-